

ՄԱՐՏԻՐՈՍԱՆԻՔԻՆ ՍԲՈՅՆ ԶՈՐՔՍԵՄԵՐ

(Անտիպ քատրերգութիւն. հանեալ 'ի Հասարակաց Գրատանէն Վեկետոյ):

Հետևեալ Թատրերգութիւնն, որ Մարտիրոսաւորիս Սրբոյն Հօրհիսիւմնայ անունը կը կրէ, շինուած է ներկայացուած է առաջին, գուցէ նաև վերջին անգամ՝ մեր Լեհաստան եղբարց թշուառ և տագնապալից ժամանակի մը մէջ, յամին 1668, յորում դեռ Լեհաստանու եպիսկոպոսական ամբողջն վրայ կը նստէր խոռվութեանց առիթ հովիւ մը, Տէր Նիկողայոս Թորոսովիչ: Մենք նոյն թատրերգութիւնը կը հրատարակեմք 'ի Հանդիսիս, ուղղելով միայն ձեռագրին յայտնի վրիպակները, որք և օրինակողին անվարժութեանն ապացոյց են: Օրինակն գը-

րուած է նօտր գրով և դիւրընթեանի որոյ վերջին թղթոց վրայ կը գտնուի ցանկ՝ թատրերգութեան անձինքը ներկայացընող ազգայնոց անուանց. յորոց մին ծանօթ է նաև հայ գաղթականութեան պատմութեան մէջ, իւր խաղացած նշանաւոր գերով, որ է վարդան Յունանեան Թոխաթեցի սարկաւազն, զոր նուիրակի մը հետ 'ի Լեհաստան կամ էր Յակովբ Զուղայեցի կաթողիկոսն. և հոն իւր խաղաղասէր բնաւորութեամբ ամենուն ընդունելի լինելով՝ քիչ ետքը յաջորդեց Նիկողայոսի: Հետևեալներն են կարգաւ նոյն ցուցակին մէջ նշանակուած անուններն:

ԱՆՁԻՆՔ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԹԱՏՐԵՐԳՈՒԹԵԱՆ

Յովհաննէս Ալանովիչ, կամենիցացի.
Գրիգոր Ներսեսովիչ, Լասովացի.
Գրբիէլ Միսիրովիչ, Լուրինացի.
Վարդան Յունանեան, Թոխաթեցի.
Թէոդոր Աւգոստինովիչ, Լէոպոլսեցի.
Սիմոն Բուզանովիչ, Լասովացի. (ցի.
Աստուածատուր Ներսեսովիչ, Լասովացի.
Բաղտասար Բալովիչ, կամենիցացի.
Գրբիէլ Զախնովիչ, Լէոպոլսեցի.
Յակովբ Մարգիէլիչ, կամենիցացի.

Գրիգոր Գաբրիէլովիչ, կամենիցացի.
Անդրէաս Վալովիչ, Լասովացի.
Փլորիան Մինասովիչ, Լասովացի.
Սիմոն Զախնովիչ, Լէոպոլսեցի.
Խաչատուր Հաճիովիչ, Լէոպոլսեցի.
Ղազար Յակոբովիչ, Լասովացի.
Սիմոն Հաճիովիչ, Լէոպոլսեցի.
Թովմաս Տարկնոսի, Բոտլագինացի,
Ռափայէլ Կլովիչ, Սիրադինացի:

Ներկայացուցեալ 'ի Քահանայապետական Գալանտի, ընդ վարչութեամբ կարգաւորացն Առաքելականաց՝ Թէա-

դինեան կոչեցիւց. 'ի Լէոպոլիս, յամի Տեառն 1668, յամեսանն դեկտեմբերի:

Ա Ն Զ Ի Ն Ք

ՍՈՒՐԵ ԳՐԵՅՈՐ ԼՈՒՍՈՒՆՈՐԷ-
 ՍՈՒՐԵ ՀՈՒՓՍԻՄԷ-
 ՍՈՒՐԵ ԳԱՅԻՍԵՆԷ-
 ՏԵԳԱՏ ՔԱԳԱՆՈՐ-
 ԽՈՍՐՈՎԻՆՈՒՄՏ, քոյր քաղաւորին Տրդատայ .
 ԿԱՐԷՆ, Իշխան Տրդատայ և սիրող Հոփփախէի .
 ՏԻՄԱՍ, խորհրդակից Կարենի .

ԷՄԻԼՈՍ, Պատգամաբեր 'ի Հայաստան, 'ի կող-
 մանէ Դիոնիստիանոսի Կայսեր .
 ՕՏԱՑ, դայեակ խոսրովիդատայ .
 ԿԱՒԱՐԴ, ՄՈՒԿ, ՔՐՄԱԳԵՏ, ՔՐՄՈՒՆՔ .
 ՏԳԱՑ մի, ժառայ խոսրովիդատայ .
 ԴԵՆ .
 ԶԻՆՈՒՆՈՐՔ .

Տեսարանն է 'ի Վաղարշապատ 'ի մայրաքաղաքն Հայաստանեայց :

Ն Ե Ր Գ Ո Ր Ծ Ո Ւ Թ Ի Ի Ն Ա Ռ Ա Զ Ի Ն

Տ Ե Ս Ա Ր Ա Ն Ա Ռ Ա Զ Ի Ն

ՀՈՒՓՍԻՄԷ, ԳԱՅԻՍԵՆԷ

Հոփփախէ . Հաստատեալ է, մայր, ոչ յաւէտ փախչիմ,
 Զոր հրամայեալ է՝ անստեղծ փեսայն իմ՝
 Փախուստ արդելու այժմ . և 'ի սրտի
 Հոովմայականի՝ չէ յաւէտ արժանի
 Ամօթալկց երկիւղ . 'ի նանիր տանջանաց
 Անկարող մարդոյ, 'ի պիղծ հարսանեաց
 Դիւպառչտ կայսեր, փախեայ մինչև աստ,
 Զի 'ի քո կարիցեմ՝ յանարատ յառազաստ,
 Սէր իմ, մտանել յամբիոն : Ի սկզբանէ,
 Սիրելի, մի յամեր . ազատեա 'ի բանդէ
 Ծանրաբեռն մարմնոյս՝ զհարսըս տառապեալ .
 Լեր զթած :

Փայխանէ . Զուարճանամ, դուստր սիրեցեալ,
 Տեսանել 'ի քեզ զցանկութիւնս՝ արժան
 Հարսին Գրիստոսի, որ աներկապական
 Մտօք՝ արհամարհէ զահ բռնաւորաց՝

Որ զհարդ և իցեն՝ ՚ի վերայ ոսկերաց :
 Արեան, մտրմնոյն՝ սակաւ ինչ առնել
 Կարենան միայն . բայց չարչարել
 Զհոգին ՚ի նոցանէ անկախ՝ Ստեղծողին
 Գործ է միայնոյ : Արդ յետ մարտին
 Քոյ՝ պսակ, Հռիփսիմէ : Հանապազ տառապիլ
 Ընդ ծով և ցամաք, քաղցնուլ ծարաւիլ,
 Վտանգիլ, նեղանալ, փախչիլ՝ ինձ հաւատոյ,
 Քաջապէս և մարտիլ . քանզի քրիստոնեայ՝
 Պարտի աներկիւղ, իսկ ոչ անզգամ,
 Մատնել զանձն իւր . և ՚ի տարածամ
 Նախանձ՝ անհաճոյ է Աստուծոյ :

Հռիփսիմէ . Գիտեմ,

ինքն քրիստոս բազում անգամ յիշեմ
 Փախեալ . իսկ ՚ի ժամ յառաջ յաւիտենից
 Նշանակեալ, անճառ սիրովն՝ Հրէից
 Մատնեաց զանձն իւր :

Գայիսնէ . Բայց ոչ զանձն իւր՝

Քեզ, թէ ժամ քո եհաս հաստատարար .
 Եւ զհարդ Տէր արգելու զքո փախուստ,
 • Որ տայ քեզ փախչելոյ ժամանակ :

Հռիփսիմէ . Գալուստ

Մեր աստ՝ յետ յորով ամսոց փախըստեան,
 Զուր կարծելով մեզ տեղի հանգստեան
 Գրտանել . տեսանեմ ծառայից քրիստոսի
 Թաթաւեալ արեամբ զփողոց . անօրինի
 Տրդատոյ չարագործ, և զմեծ վաղարշապատ՝
 Ի զազիր տանջանարան փոխեալ . սա է խրատ,
 Ի վերուստ յայտնի՝ անվայել երկիւղիս
 Մերոյ, և ազդումն՝ թէ Հայոց երկրիս
 Պիտոյ է մեզ մարտիլ, նաև ընդ յաղթող
 Գրիգորի յաղթել զժոխոց : Դու, սիրող
 Մայր, թոյլ տուր, զցանկութիւն զգաստ
 Մի յամեցուցաններ . և եթէ սաս
 Անցանէ անողորմ թագաւոր, կարծեմ
 Թէ նորա է պաղատ այս . կամք են՝
 Մատուցեալ նմա բանիւ կշտամբել
 Ճմարտատեաց գազան . և ուսուցանել՝
 Թէ զոր նստուցին յաթոռ արքայական,
 Կարէ զօրք Հոռվմայեցւոց, կարէ Հոռվմայական
 Աղջիկ, քրիստոսի զօրացեալ սիրով՝ յաղթել,
 Առնել ամօթ . և զկուռս՝ ՚ի միխիր փշրեալս՝
 Ի կոյր պաշտօնէի յօշո՝ զպաշտեալս
 Զաստուածըս ձգել :

Գայիսնէ . Ապա քաջալերեաց,

Հարազատ դուստր իմ . Գերմ փափագանաց
 Թաւէտ հակառակիլ չկարեմ . Աստուծոյ՝
 Որ զսիրտ քո շարժէ՝ անհաս խորհրդոյ

Երկրպագեմ, և նովիմք վառեալ
Հրով՝ մարտակից յասպարէզ պատուեալ
Մտանեմ ընդ քեզ, (Ձտուրբ խաչն ցուցանէ Հռիփսիմէ):

Հռիփսիմէ. Այսու նշանաւ,

Գայիանէ, պարտել զիւրին է:

Գայիանէ. Խախտեցաւ

Նովիմք՝ մահուան խայթոց. բաւ է,

Անյաղթ եմք: Բայց առ ընկերս պիտոյ է

Թագչեալս՝ ի հնձանս՝ խորհուրդ զհաստատեալս

Յայտնել. նաև ահի թերևս հարեալս՝

Յորդորական բանիւ հաստատել:

Հռիփսիմէ. Հնազանդ

Ահաւասիկ կամ, փութասցուք: Ջերմեռանդ

Հառայանաց իմոց լուր, փեսայ, և տուր

Քեզ փառաւոր մահուամբ կեալ յայսմ աւուր:

Տ Ե Ս Ա Ր Ա Ն Ե Ր Կ Ր Ո Ր Դ

ՏՐԴԱՏ. ԷՄԻԼԻՍՏ, ԶՆՈՒՈՐԳ

Էմիլիոս. Առ քեզ, թագաւոր մեծ, Հռովմայեցւոց

Կայսր՝ քարտիզիւս գրէ խընդրուածոց.

Փութապէս լրման սպասելով ՚ի քենէ,

Թէ շուտով ուղարկես զգտեալ Հռիփսիմէ:

(Տրդաս կարգայ զմուզմն):

« Բռնակալ տիեզերաց

Եւ աստուածորդոյն

Գիովղետիանոս կայսր,

Տրդատայ արքայի:

Մերոց հրամանաց՝

Այլիկ աստամբ,

Հռիփսիմէ անուամբ,

Առ քեզ, ասեն, զնաց.

Անծուլ զնա խնդրեա,

Զգտեալ ուղարկեա

Առ մեզ յաստուածապատ:

Գրեցաւ մեր պաղատ,

Ի Հռոմ, յօգոստոսի

Քսան և երրորդի:

Գիովղետիանոս »:

Տրդատ. Փութամ կայսեր զխնդրուածս կատարել.

Եւ հրամայեմ՝ առժամայն խնդրել

Յամենայն տեղիս տէրութեանց իմոց:

Կոչեցէք զկարէն. աստուածայնոյ

Կայսեր հայցուածք՝ ինձ հրամանք են:

Բայց, Էմիլիոս, որ ծանուցանիցեն

Զփախստական աղջիկ՝ խնդրողաց,
Չնշանս՝ զոր ունիս՝ պատմեա :

Էմիլիոս . Է դեղեցկատեսիլ,
Երով աչք, լայնաճակատ . բայց աշխատիլ
Ձինչ յաւէտ է պիտոյ . գողացեալ զպատկեր
Ինքեան Հռիփսիմէի՝ ի տանէ կայսեր՝
Դիւրացուցանէ շքեղ գիւտ ցանկացեալ :
(Տրգատ, առնելով զպատկերն) :

Տրդատ . Հաճոյ լինի պարգևս, և յիշատակեալ
Լինի Էմիլիոս ՚ի Տրդատոսյ :

Էմիլիոս . Բարեկամ
Ձիւրական ոչ ինչ ունի . և իմանամ՝
Թէ պարգևաց վերայ հաստատ սէր չհիմնի,
Այլ ՚ի պարգևաց բազում անգամ սընի .
Չհարդ և իցէ՝ ընկալ և պահեա վասն իմ :

Տրդատ . Պահեցից զգուշապէս, խոստանամ, և լինիմ
Յիշող արևողիդ . նա և զՀռիփսիմէ
Դիւրագոյն լիցի գտանել :

Էմիլիոս . Բարի է,
Փութացիր, աղերսեմ . և թոյլ տուր, արքայ,
Թէ պատասխանի տալ կայսեր Հռոմայ
Դառնամ, զի սպասէ նա :

Տրդատ . Կամէի գրել .

Էմիլիոս . Իսկ եթէ դնաս
Մնալ աստ առաւել
Չկարեմ . հրամանքն ունիմ ՚ի նմանէ՝ դառնալ
Շուտով :

Տրդատ . Ապա ՚ի միտս քեզ իցէ՝
Չանխափան սէրն իմ՝ կայսեր յայտնել,
Իւ երախտեաց յիշումն՝ ՚ի կատարել
Թէ հոգամ զխնդրուած, և շուտ ուղարկեմ
Չմոլորեալն ոչխարն :

Էմիլիոս . Չպարտիս իմ գիտեմ,
Բաւ է . ողջ լեր :

Տրդատ . Աստուածքն հասուցեն
Անփորձ և անասան :

ՏԵՍԱՐԱՆ Գ

ՏՐԴԱՏ . ԿԱՐԷՆ

Տրդատ . Ամենեքեան ելցեն .
Կարէն միտսցէ ընդ իս : Աստ մատիր,
Չկայսեր խնդրուածս և զգիրս ընթերցիր :
(Կարէն ընթեռնու զթուղթն . « Մերոց հրամանաց », և այլն) :

Կարէն . Չխնդրուածս կոչես, արքայ, զոր հրաման
Տեսանեմ յայտնի . ուստի՝ ՚ի Հայաստան

Իշխէ հրամայել կայսր. զվաղարշապատ
Ո՛վ խառնեաց ընդ Հոսմ՝ և զմեծ Տրդատ՝
Անամօթ գահճի ստորադրեաց :

Տրդատ. Ձիր ինչ և կանչել

Տարածամ է, կարէն. շնորհել
Երբեմն պարտ է բարեկամաց. և անտես
Շատ առնել. Տրդատ՝ պարտական է, զիտես,
կայսեր :

Կարէն. Ո՛րչափ պարտական Տրդատայ
կայսր իցէ՝ գիտեմ՝ Յորժամ յառաջէր արքայ
Փոքր ի շատէ՝ ասեմ, կոչէր զգողացեալ
Առ ՚ի մենամարտիլ. և անի հարեալ
Հոսմայեցի՝ փախչիլ պատրաստ էր. յայնժամ
Ոչ էր ծառայ Տրդատ, այլ էր բարեկամ.
Եւ զոր դեռ ևս չունէր՝ արքունական
Թագ և ծիրանի տային, զի ՚ի կերպարան
Դիոկղետիանոսի յաղթիցէ Գլթաց,
Արքայն՝ որպէս յաղթեաց, և ՚ի նախատանաց
Չվատթարասիրտն եհան : Եւ յորժամ նորա
Փեսայ Լիկիանոս միւսանգամ. . .

Տրդատ. Լըռեա՛,
Միւսանգամ ասեմ, ամբարտաւան հպարտ.
Եւ առաւել իցէ կայսր, ոչ է պարտ
Քննել մեզ. բաւ է՝ թէ այսօր նորին
Ձրիւ՝ Արշակունի զաւակ՝ վերբարտին
Յաթոս հայկական նստի. և խոնարհ
Պարսիկ, որում յառաջ փոքր երևէր աշխարհ,
Խաղաղասէր ստից պատուանդան եղև
Որգուցս խոսրովու :

Կարէն. Ամենայն՝ եղև
Այո՛ և կայսեր ձրիւ. թէ մոռանաս,
Թէ առ ՚ի փորձել գնախանձ իմ՝ հեշտանաս
Ճշմարտին երևիլ ներհակ. Տրդատայ
Թուիմ թէ ջատագով՝ ընդդէմ Տրդատայ
Ինքեան լինիմ. Թագաւորէ Տրդատ
Ձրիւ կայսեր, նովաւ ևս է ազատ
Հայաստան ՚ի Պարսից : Թողու թիւն արա,
Դժուար է տանել. քան զայս լաւ ասա,
Թէ Դիոկղետիանոս ձրիւ կայսր է
ՅԱրշակունիս : Արիւնս հեղեալ վկայէ
Այսքանիցս անգամ՝ առ ՚ի պահել նորա
Ձգլուխ և զթագ : Այլ ևս հաւատոց
Թէ տուր մեծ ոչ էր, այլոյ ձեռաց
Թող տալ հանել զաշխարհս Հայաստանեայց,
Որ նմա թագաւոր էր ծնեալ. սակայն
Յաստուածըս երդնում, եթէ միայն
Չօրք եղեալ էին կայսեր, և աղնիւքն,
Անպարտ, հրաշագործ, ամենայաղթ արծիւքն՝

Յառաջ կարծեմ 'ի թեա հողմոց
 Թռուցեալ էին , քան Հռովմայեցւոց
 Ձգրունս վաղարշապատի բանալ : Իսկ լուեալ
 Ժողովրդեան քո , թէ կենդանի պահեալ
 Խոսրովու սրղի դոյր , անպատում է՝
 Որ ուրախութեամբ շարժեալ սպանանէ ,
 Հանէ փախուցանէ զտհի հարեալս Պարսիկս .
 Եւ մուծեալ 'ի բերդս զորս Հռովմայեցիս
 Անգողար կարդալով զանուն Տըրդատոյ ,
 Աղաղակէ . « Մեռցի պարսիկ մեր արքայ .
 Տրդատ կեցցէ յաւիտեանս » : Աստի՛
 Ձի ապա գիտես զմնացեալն , երևի
 Թէ տիրելն Տրդատայ ձիր իցէ՝
 Հպարտ կոյսեր . Իրաւ կարիցէ՝
 Ձփախըստական իւր՝ հրամայել Տրդատոյ ,
 Տրդատ խընդրել փութապէս :

Տրդատ . Ասացեր , Անահտայ

Գոհութիւն . Խրատես զիս համբեր լինել :
 Կամիմ կոյսեր յուէտ համբերել .
 Իքենէ արդեօք պարտ է՝ նախանձու ,
 Որ զքեզ 'ի տարածամ՝ շարժէ . Իսկ այսու

(Տայ նմա զպատկեր Հռիփսիմէ) .

Խողադանաս , դիտեմ . սա է պատկեր աղջկան՝
 Ձոր կոյսը խընդրէ , սա է փախըստական՝
 Ձոր կոյսը սիրէ . զինչ թուի քեզ :

Կարէն .

Արժան

Աստուծոյ սիրողի թուի թէ նա իցէ .
 Թէ ես Տրդատ չկարիցէ
 Իրաւ ուղարկել արտաքս :

Տրդատ .

Լաւ ասացի .

Փոփոխեալ է կտրէն , և Հռովմայեցի
 Եղև իսկոյն :

Կարէն .

Որ զհպարտութիւն

Կոյսեր ատեմ , զմեծասրտութիւն
 Խնայել , յաղթեալ լինել , բարեկամաց
 Հաւատարիմ , 'ի մահ վերայ հայրենեաց՝
 Աներկիւղ մատնել զինքն , իւր զկեանս՝
 Աջատուութեան յաղադա՝ անփոյթ առնել , զնշան
 Եւ այլս համար գեր քան զհողեղէն
 Նիւթոյ զօրութեան՝ միշտ 'ի Հռոմ կտրէն
 Երկնաւորօք հանդերձ պատուեսցէ :

Տրդատ .

Բաւ է .

Ձիս եթէ սիրես , զաղջիկն Հռիփսիմէ
 Ընդ ցամաք ընդ ծով պիտոյ է խընդրել ,
 Կամայ թէ ակամայ առ Տըրդատ ամել
 Շուտով . զի պատկերս շատ աստ գործեաց .
 Մի յամեր , աղերսեմք :

